

Dette værk er downloadet fra Slægtsforskernes Bibliotek

Slægtsforskernes Bibliotek drives af foreningen Danske Slægtsforskere. Det er et privat special-bibliotek med værker, der er en del af vores fælles kulturarv omfattende slægts-, lokal- og personalhistorie.

Støt Slægtsforskernes Bibliotek – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug. Videre publicering og distribution uden for husstanden er ulovlig.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

GRINDSTED GYMNASIUM

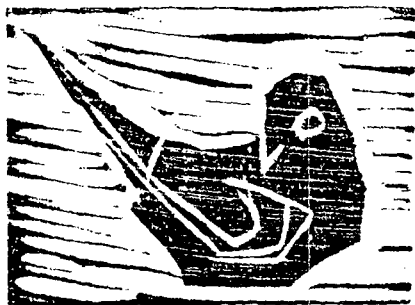
DECEMBER 1965

GRINDSTED GYMNASIUM

sender

de hjerteligste hilsner
til forældrekredsen
og venner af skolen.

L. Sørensen

De enkelte digte er udtryk for eleverne på godt og ondt. Man har gerne villet lade dem tumle sig uden i forvejen at afstikke rammer.

GRINDSTED GYMNASIUM

DECEMBER 1965

Kære hr. Abrahamson!

Madtag i år som julehilsen
denne lille skrivelse mine
elever og jeg i fællig har be-
givet. Særligt er det glædet,
at såvel min kone som jeg
nu underviser på gymnasiet;
min kone i kemi, fysik og
matematik/tegnning som van-
lig og jeg i biologi, geogra-
fi og Formning/Kunstfæst-
else. - Vore børn bliver
store, de to ældste der uddan-
ner sig til lærereinder blev
gittet i løbet af året, de to
mellemste går i hhv 2. og 1.
Gymnasietklasse og de to mind-
ste i hhv. 4. og 1. klasse herude
på landet, hvor vi nu bor i
fred og ro med vore hunde, katte
fasaner og hvad der ellers vrimler
omkring her.

Alle gode ønsker for
jul og nytår

Deres hengivne

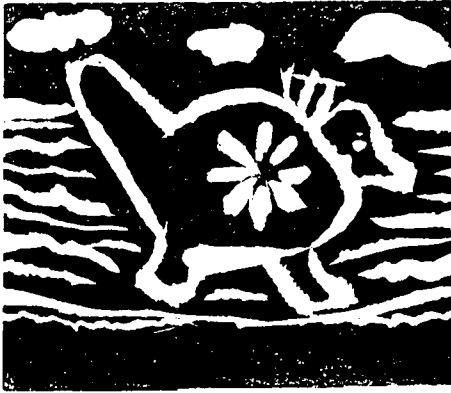
Lise og ~~Abrahamson~~
~~Abrahamson~~

Om De har lyst at se vor
julehilsen fra sidste år ved-
ligger jeg tillige den.

UNGE
DIGTE

UNG
GRAFIK

Sommer

Sommer og sol.
Badende børn.
Spraglede parasoller.
Skoldede rygge.
Brune mænd og piger.
Badebolde, gummidyr.
Sommer!

Regn

Himlens sluser er åbne.
Det regner skomagerdrengene.
Damer med paraplyer,
mænd med galoscher,
børn med bare ben.

Orkan

Orkanblæsten brøler,
løse tagsten skæve antenner
silende regn og våde
forblæste mennesker.
Lys, mørke, nat.

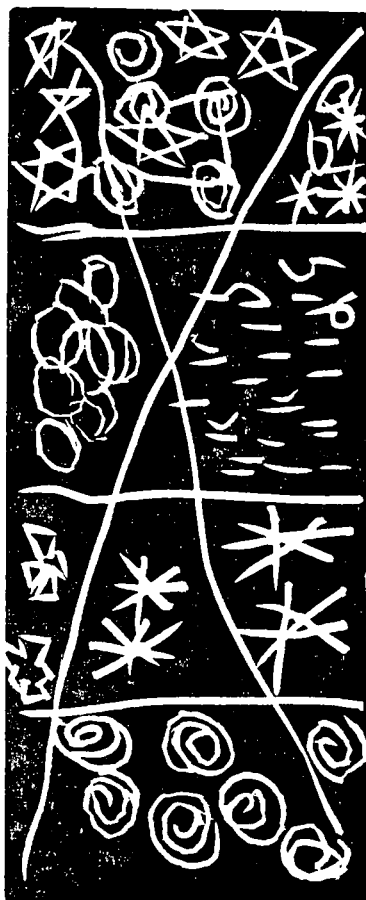

Slædetur

Hvidt, hvidt. Blændende hvidt.
Intet grønt overheadet.
Gøende hunde.
Skrigende skagler.
Slæden stryger af sted.

Vinterudsigt

Hvid kalk
rødgrå sten
vandtunge
grå fnug
master, antenner
snefald på
nøgne træer
kvinde ryster måtte
legende snebørn
falder vådt og
lærersnak tungt
tøsnefald
skrigeunger
sne.

Små børns leg

Børnene leger
i gården og på gaden;
en lille dreng falder,
slår sig,
skriger;
hjem til mor i fuld fart går det.
De andre leger igen videre,
som om intet er sket.

Frikvarter

Klokken kimer
unger myldrer
timen end'lig forbi.
Frem med maden
— og kalenderlyset.
En underlig lugt af
kaffe, te, mælk, sodavand
breder sig mellem
de gumlende elever.
En lærer viser sig:
 stilhed!
Klokken kimer
bøger frem
slentrende unger
ingen lærer
døren åben
larm i klassen
grin og fjanten
ssh, han kommer
 stilhed —
 fromme fjæs.

Sidste time

Sidste time
snegler sig af sted
se på uret
sukke, ryste ho'de;
ti minutter, fem så to
timelange øjeblikke.
Klokkekimen,
ny bevidsthed.
Bogen lukkes med et smæld
springe op og styrte ud;
solen lokker
lutter smil.

Juble hjemad
jeg er fri!
— Brat igen
går illusionen fløjten:
hvor er klang,
befrielse og smil?

Lange sider
hober sig omkring mig
truer, griner, står på rad —
læse, tro man ved en masse
— færdig!
end'lig færdig!
sa'e jeg ikke færdig?
Bogen gemmes bort i tasken
— snart er alting yndig glemt.

Eksamen

Eksamen
nervepirrende
opsynsmænd
vandrer
op og ned
ned og op
med sagte
listende skridt
smilende,
tænkende:
godt det ikke er mig!
— papir?
— toilet?
— hvad er det du vil?
— en smøg?
— værsgo' —
du må ud,
men med vagt.
Snyd er umulig.
Forbudt.

Træprisen 65

Masser af lamper, lagt i system
brede gange med masser af sten
træ og træ — egetræ.

Det er skolens flotte præg.

Højt til loftet,

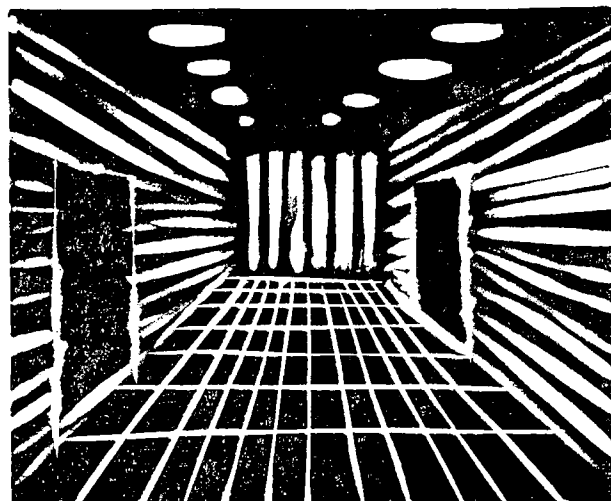
store ruder med tætte net

store skabe med indholdet blandet,

stole af træ — som alt det andet.

Bøger i tasker, mennesker i tøj,

masser af lamper lagt i system.

Venten

Venter

hvem, hvorfor og når
ingen viden
ingen ved
venter livet
dage, nætter
våger venter
evigheder
ræddes
angstfyldt venten
kommer nogen, noget,
hvilket,
ingen ved
ingen viden
ingen vished
bare vente
vente
vente
vente evighed.

Vished

Vi drømte, fantaserede om kærligheden
til vore tankers højde svimlede
og vi fattede dens virkelige mening
mens vore sjæle forenedes
i et varmt, funkende lys af forståelse
vore tanker spandt tråde gennem mørket
og udvidede rummet til en evighed ...

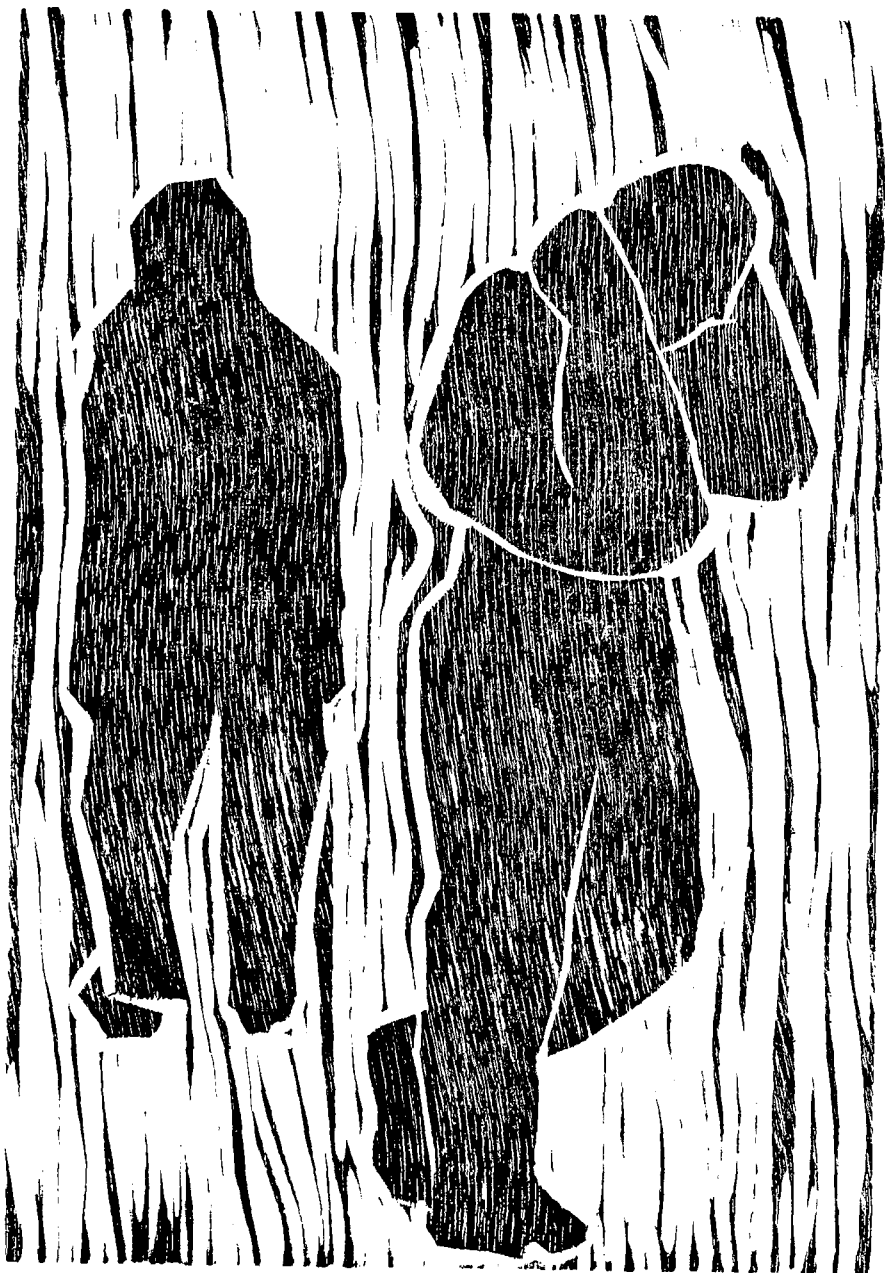
An 0027

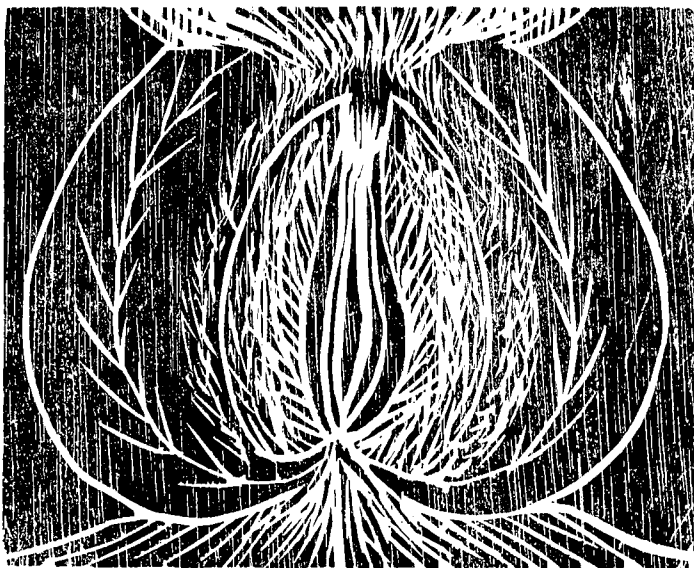
Myldrende banegård
søvnige rejsende
neonlysende gader
kurve lyser rødt
uden trafik
udstilling
blå sofaer
hvide borde
på dugen sløjfer
lyserøde
grå gader
nathotel
kolde hårde fliser
grå trapper
slidte
fjerne lofter
gardiner
madrasser
tandkrus
et brækket bordben
bøjler
drømmeløst sort blødt
intet.

Møde

Gå hen ad fortovet
tynd ny sne dækker det
 fodspor
 trådt
 af mennesker
du aldrig vil kende, aldrig se,
men som du nu — i et glimt
 føler du
har en forbindelse med
 usikker — ensom
gå fremad med bortvendt ansigt
 knirkende skridt
 af en ukendt
dukker mørk og uvedkommende frem
se frem for sig, stift, tillukket
sort fortvivlet, urolig og svag
kort blik, ingen reaktion
endelig forbi
skridtene dæmpes
øjnene brænder.

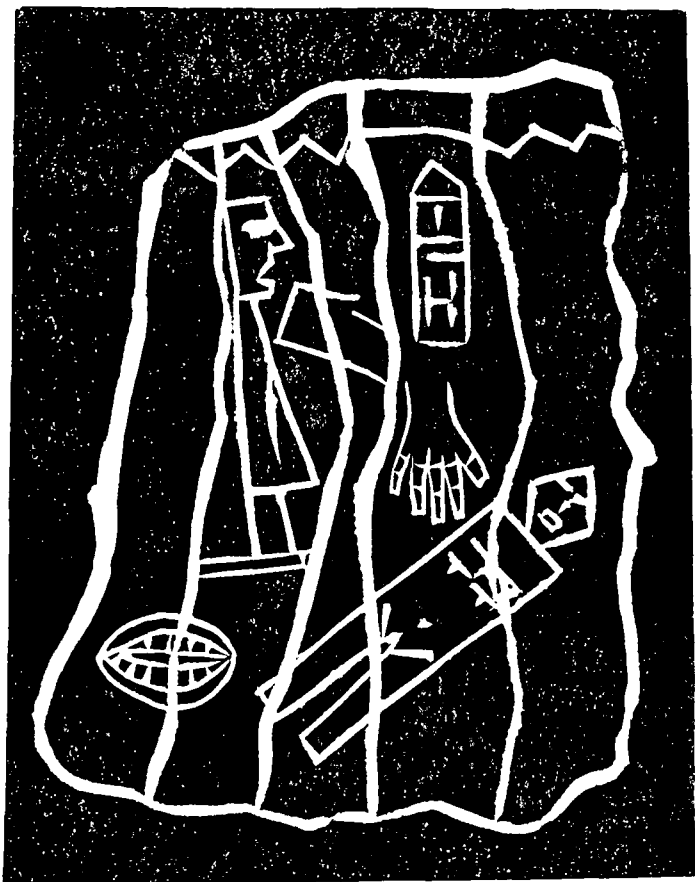

Velfærds arv

Fornuftskonstrueret skal uden fantasi
omsluttende spirer med fundamentløst mod som skal frem
at blive samfundets søjler
overtage de gamles byrde
indmases i de forhenværendes indelukker.

De narres i naiviteten
tror de har pligt
til at tage det op
ingen har kunnet, ingen vil.

Men med selvtillid og tro fortsætter
de ad den umulige vej
går frem og visner umærkeligt
i det åndeløse tempo.

Være

Udenfor står
spiser negerkys
med materiel magt
for at holde
ansigtet rent.
Indenfor er
støvet eksistens
stadigt spejdende
inaktivt krævende.

Apati

Alt fælles fraspaltet
jeg rådnet i
statisk resignation
med tingenes værdi
lade dem dumpe ned
når jeg gider
brække mig smile og gabe.
Livet i modtagende stilling
fordøje uden næringens mål.
Selv dødens smil forsvinder
i en os af
sterilitet.

Virkelighed?

Jeg står i urealiserede
muligheder for at leve
stærkt og almindelig
lykkeligt
som alle kan udnytte.
Gør det ikke
er indvendig død og håbløs
lever på bevidstheden
i stivnet melankolsk aktivitet.
Følger, søger
følelsernes forståelse
for i sandheden
at finde et hvilested,
hvor jeg kan visne harmonisk
i et borgerligt anerkendt liv.

Menneske

Forunderlige
træghed og sløvhed
aldrig ville
„ — går nok skal I se”
gu' gør det ej
tror det går
initiativløst
fattigt.

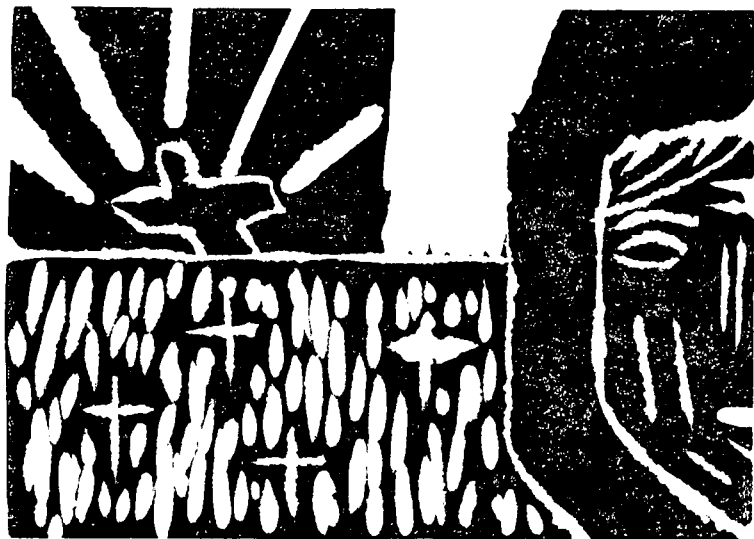

Kontakt

I ligegyldig omfavnelser
gnidende hendes kolde rufflede røvballer
for dog at foretage sig noget
med brækfølelser af ølsmag.
Den kortglødende forelskelse
færdigrådnende
hun gaber.

Jeg ser i avisen

Jeg ser i avisen:
en mor i Viet-nam
med øjne tunge af sorg
de magre ansigtstræk
står skarpt markerede
mand, børn — troen på det gode
— et offer for stærke mænds idealisme
jeg blader hurtigt om til tegneserierne
— samvittighed med solbriller på!

Stilhed

Maskinens truende silhuet
motorlarmen
glimtet
tusind sole i mit indre
mørke
stilhed ...

Negro blues

Du har lært mig flodens sange
du som regerede det store land
under den brændende sol,
du har kendt bjerge, skønne bjerge
— og floder
men man satte lænke om din fod
og førte dig ud i bomuldsmarkerne
dit blod lod man flyde
— men du overvandt smerten;
i dit blod løb floden
den store klare flod
og med den din musik.

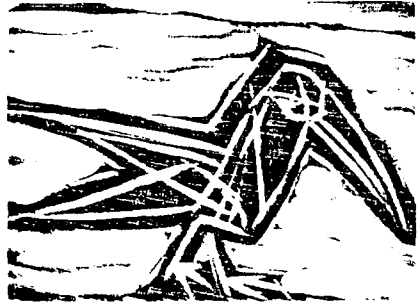

Buskmand

Han står der i det gule sand
overfor sit bytte:
musklerne spændte,
hånden med spydet løftet
sigter
kaster
— kød igen.

Tak til Mette, Kirsten, Svend Åge, Karen, Anita, Lis, Rita, Pernille, Lis, Else, Nina, Anne Marie, Ebbe, Jette, John, Lis, Søren, Tove, Trine og alle de andre, små og store, som turde være med i dette forsøg, også tak til dem, der skrev og snittede, men ikke nåede at turde. Meget ligger endnu, som burde have været med, pladsen og tiden satte grænsen. Provokator var formningslæreren, bær over med os, vi mente det godt.

carner bentzon

Forside og omslag: Linoleumssnit af Lis.

Alle snit er trykt med den originale stok.

Teksten er sat med Erbar Grotesk
og trykt på uglittet Tryk E
i Grindsted Bogtrykkeri v. Daniel Andersen.